

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Interim parabatur matrimonium, de quo praediximus inter Ludouicum regem Francorum, & relictam Giselberti, Ottonis Romanorum regis atque Henrici fratris sui germanam: quam rem praecipuo ante commemoratam, huc in suum ordinem reuocamus: quomodo saepe praestat narrationis contextus.

CAPVT XXII.

Henricus Ottonis regis germanus, cum aliud speres nullum cerneret consilium, accitis quibusdam episcopis, quos ad rem iudicauit idoneos, improuisus regi fratri superuenit: & prouolutus genibus veniam precatur. Adstantes episcopi, verba precantis quibus poterant, adiuuere modis. Rex primum stupefactus haesit: deinde, Qua, inquit, iniuria a me exasperatus, tam in me cruento bello exarsisti, impacatissimum diu animum fouisti? semel ac iterum admissus in gratiam, rebellasti? Crimen hoc tuum etsi veniam non meretur, faciam tamen non quod mereris tu, sed me & fratrem, & regem decet: hostem oblitus, germanum accipio: eleuansque iacentem, permittit ad osculum: Tamen quoad deferuisceret ira, iussit oculis elongatum, deduci in palatium in Ingelheym, quod Magnus Carolus exadificauit: inde aliquot illi permittit ciuitates in Lotharingia: demum interuentione matris amborum superextantis, omnium criminum abolitione facta, plenam recepit in gratiam. Nec longum tempus in medio, cum moriente Bertoldo Bauarorum duce sine prole, eiusdem matris precibus rex flexus, ducatum illi donauit cum omni iuris solennitate: Habebat enim Henricus coniugem filiam Arnoldi quondam Bauariae ducis (ut etiam illa ratione non extraneus videretur) feminam prudentem, & omni flore pudicitiae formaeque multis praestantem.

stantem. Filij autem Arnoldi memorati propter perfidiam patris & propriam à ducatu exclusi, comites erant Bauaria, quanuis alter ex his Rodolphus, coniugem teneret germanam Ottonis & Henrici. Ex hoc autem die Henricus dux Bauariae fratri regi semper fidelis permanebat. Hic fuit exitus belli intestini, quo in optimi regis interitum tres, vt diximus, sibi quisque regni coronam sunt polliciti: Sed non ita visum Deo: vicit enim innocens & melior causa. Tum verò reddita pace, alterum diuersum illi bellum surrexit in monachos: asserentibus pontificibus, Melius esse paucos Deo seruientes pascere, quàm magnum gregem ociosorum, nulla in re utilium reipublicæ, qui neque Deo satis seruiant: sed monastico habitu seculi sequantur voluptates. Poterat zelus esse diuinæ religionis, qui stimularet pontifices: sed immiscuit se priuata contentio, de æmulatione consurgens, quòd cernerent pontifices, maiori esse apud regem abbates loco, quàm se. Fridericus Moguntina sedis antistes, adhuc captiuus, huic rei inscribebatur: sed ei minimum apud regem erat fidei, post compertam ab se alienationem. Primum quidem libera custodia habitus, vbi cõperit rex scriptas ab illo literas, arctius iussit obseruari vinctũ: ad extremum tamen illius misertus, veniam dabat erratorum. Defuncto autem Vtone Lotharingorum præsidente, atque Henrico Giselberti filio, regis ex sorore nepote, rex Otto donauit Lotharingiam Conrado primario inter procures regni, adolescenti, cui etiam filiam despondit Lutgardam: quis autem fuerit, & quagente editus Conradus, nemo commemorat hoc loco: nisi quòd nobilissimum fuisse inde conuincitur, quia regis filius Ludolphus huic erat intimus, maxima familiaritate deuinctus, & quòd gener regis esset allectus.